

רע"פ 2012/16 - ראפי רחאל נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 2012/16

כבוד השופט א' שהם
ראפי רחאל

לפני:
המבקש:

נ ג ד

מדינת ישראל

המשיבה:

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט
המחוזי בנצרת, מיום 16.2.2016, בע"פ
29403-11-15, שניתן על ידי כב' השופטים א' הלמן; י'
שטרית ו-ס' דבור

בשם המבקש: עו"ד מארון אבו נסאר

החלטה

1. לפניי בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בנצרת (כב' השופטים א' הלמן; י' שטרית; ו-ס' דבור), בע"פ 29403-11-15, מיום 16.2.2016, בגדרו נדחה ערעורו של המבקש על גזר דינו של בית משפט השלום בנצרת (כב' השופטת ד' שרון-גרין), בת"פ 57198-05-14, מיום 19.10.2015.

רקע והליכים קודמים

2. ביום 1.6.2015, הורשע המבקש, על בסיס הודאתו במסגרת הסדר טיעון, בכתב אישום מתוקן, המייחס לו את העבירות הבאות: נהיגה בזמן פסילה, לפי סעיף 67 לפקודת התעבורה [נוסח חדש]; החזקת אגרופן שלא כדין, לפי סעיף 186(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977; ונהיגה תחת השפעת אלכוהול, לפי תקנה 26(2) לתקנות התעבורה,

התשכ"א-1961. לפי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 18.3.2014, בשעות הצהריים, באזור כפר החורש, הבחין השוטר איאד גדיר במבקש ובאדם נוסף בשם נואף מזארייב (להלן: מזארייב), כאשר הם יושבים ברכב. בהמשך, ובסמוך לשעה 15:00, הבחינו שני שוטרים נוספים (להלן: השוטרים) במבקש ובמזארייב יושבים באותו הרכב, ושותים בירה. השוטרים הזהירו את המבקש, אשר ישב במושב הנהג, לבל ינהג לאחר ששתה. לאחר מכן, בשעה 15:26 או בסמוך לכך, בשביל עפר בתל שומרון, הבחינו השוטרים במבקש נוהג ברכב. לאחר שהשוטרים עצרו את רכבו של המבקש, וביקשו ממנו להציג בפניהם רישיונות, הבחינו כי המבקש נהג, בנסיבות האמורות, על אף שהוטלה עליו פסילה מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה, ביום 3.11.2010, במסגרת תת"ע 3824-10-10, והמבקש לא הפקיד את רישיונו בבית המשפט, כנדרש. כמו כן, כפי שנטען בכתב האישום, נהג המבקש תחת השפעת אלכוהול, ובדופן דלת הנהג ברכב החזיק המבקש באגרופן. בהמשך, כפי שמתואר בכתב האישום, נדרש המבקש על ידי שוטר, מתחנת המשטרה בנצרת, לבצע בדיקה באמצעות נשיפון, והמבקש הכשיל את הבדיקה בכך ששאף אוויר במקום לנשוף, ובהמשך סרב לדרישת השוטר לתת דגימה בינשוף.

3. ביום 19.10.2015, ניתן גזר הדין בעניינו של המבקש בבית משפט השלום בנצרת. בגזר הדין, קבע בית המשפט מתחם ענישה נפרד לעבירות התעבורה, ומתחם נפרד להחזקת האגרופן. בקביעת מתחם הענישה לעבירות התעבורה, התייחס בית משפט השלום לנסיבות ביצוע העבירה, ובפרט, לסיכון הטמון בנהיגה בזמן פסילה, תחת משקאות משכרים. על כן, קבע בית משפט השלום, כי מתחם הענישה בעבירות אלו ינוע בין אי הטלת מאסר לבין שנת מאסר בפועל, לצד פסילה לתקופה שבין 6 ל-36 חודשים, וקנס בסכום שבין 500 לבין 3000 ₪. אשר למתחם הענישה בעבירת החזקת האגרופן, עמד בית משפט השלום על כך שמדובר בהחזקת אגרופן ברכב, ולא על גופו של המבקש; וכן, לכך שהאגרופן הוחזק בשעות הצהריים ולא בשעות הערב. אשר על כן, קבע בית משפט השלום, כי מתחם הענישה בעבירה זו ינוע בין אי הטלת מאסר לבין 10 חודשי מאסר לריצוי בפועל, בנוסף לקנס בסכום שבין 500 לבין 2500 ₪. בהמשך, ציין בית משפט השלום, כי אין מקום, בנסיבות דנן, לסטות מן המתחמים שפורטו לעיל, והחליט לגזור עונש כולל, לכלל העבירות המיוחסות למבקש.

בגזירת עונשו של המבקש, התחשב בית משפט השלום בשיקולים לקולה, ובין היתר, להודאתו של המבקש ונטילת האחריות על ידו; ולנסיבותיו האישיות של המבקש, ובתוך כך, לפטירתה של אמו, אשר היתה מסייעת לו בגידול ילדיו. מנגד, במסגרת השיקולים לחומרה, נתן בית משפט השלום את דעתו לכך שהמבקש הורשע בעבר בעבירות אלימות קשות, וריצה בגיןן מאסרים בפועל, אשר לא הרתיעוהו מלשוב ולבצע עבירות; לעברו התעבורתי של המבקש אשר "אינו נקי, אך איננו מכביד". אשר לחומרת מעשיו של המבקש, ציין בית משפט השלום את הדברים הבאים: "החזקת האגרופן בדופן דלת הנהג, כשהוא זמין לשליפה ולשימוש, בשים לב לסוגו, במצב בו שיקול הדעת של הנאשם [המבקש] עלול להיות מעורפל בשל שתיית משקאות משכרים ושעה שבחר לנהוג למרות פסילה שהוטלה עליו, והכול על רקע עברו הפלילי המכביד, מביאים אותי למסקנה כי יש להחמיר בעונשו של הנאשם [המבקש]". על בסיס האמור לעיל, גזר בית משפט השלום על המבקש את העונשים הבאים: 7 חודשי מאסר לריצוי בפועל, בניכוי ימי מעצרו; 6 חודשי מאסר על-תנאי, לבל יעבור המבקש, בתוך 3 שנים, אחת מן העבירות בהן הורשע; פסילה מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 10 חודשים, אשר תיכנס לתוקפה עם שחרורו של המבקש מן המאסר; פסילה על-תנאי למשך 10 חודשים, לבל יעבור המבקש, בתוך 3 שנים, עבירה של נהיגה בזמן פסילה, או נהיגה תחת השפעת אלכוהול; בנוסף, בית משפט השלום השית על המבקש קנס בסך של 1000 ₪, והורה על השמדת האגרופן.

4. המבקש הגיש ערעור על גזר הדין של בית משפט השלום, אשר נדחה ביום 16.2.2016, על ידי בית המשפט המחוזי בנצרת. בפסק דינו, ציין בית המשפט המחוזי, כי בית משפט השלום שקל את השיקולים הנדרשים לקולה

ולחומרה, ואין מקום לערכאת ערעור להתערב בעונש אשר הושת על המבקש.

הבקשה לרשות ערעור

5. ביום 10.3.2016, הוגשה הבקשה לרשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי, יחד עם בקשה לעיכוב ביצוע גזר הדין, שהתקבלה באותו היום. לטענת המבקש, העונש אשר הושת עליו גבוה בחומרתו, וזאת, מאחר שלא ניתן משקל ראוי לשיקולים לקולה בעניינו. בין היתר, מנה המבקש את השיקולים הבאים לקולה: רף החומרה הנמוך בהחזקת האגרופן, בנסיבות המקרה דנן, עקב העובדה שהאגרופן הוחזק בתוך המכונית ולא על גופו של המבקש; להודאתו בעבירות המיוחסות לו; נסיבותיו המשפחתיות של המבקש; והעובדה שלא נגרם כל נזק מביצוע העבירות, בין היתר, עקב כמות האלכוהול המזערית ששתה המבקש, ועקב העובדה שנהג בשביל עפר ולא בכביש. עוד טען המבקש, כי שגה בית משפט השלום, שעה שסרב להפנות אותו לשירות המבחן וכן, משהתעלם בית המשפט משיקולים של שיקום בעניינו של המבקש. אשר על כן, סבור המבקש כי יש ליתן לו רשות לערער, לקבל את ערעורו לגופו של עניין, ולהקל בעונשו.

דין והכרעה

6. דין הבקשה להידחות.

7. כלל הוא מקדמת דנא, כי בקשות לרשות ערעור תתקבלנה במקרים חריגים, בהם עולה שאלה משפטית עקרונית, אשר חורגת מעניינם של הצדדים להליך; או כאשר קיים חשש לאי צדק מהותי או לעיוות דין חמור אשר נגרם למבקש בהליך המשפטי (רע"פ 1878/16 אטרש נ' מדינת ישראל (9.3.2016); רע"פ 1496/16 כהן נ' מדינת ישראל (6.3.2016); רע"פ 1670/16 עווידה נ' מדינת ישראל (6.3.2016)). כאשר הבקשה מוגשת לעניין חומרת העונש שהושת על המבקש, תינתן רשות לערער רק מקום בו העונש חורג באורח קיצוני ממדיניות הענישה הנוהגת (רע"פ 1643/16 ביטון נ' מדינת ישראל (2.3.2016); רע"פ 1619/16 אבו עראר נ' מדינת ישראל (29.2.2016); רע"פ 1580/16 אגבאריה נ' מדינת ישראל (28.2.2016)). הבקשה שלפניי איננה עומדת באמות המידה שנזכרו לעיל, ועל כן יש לדחותה.

8. למעלה מן הצורך אציין, כי לא מצאתי מקום להיעתר לבקשה גם לגופו של עניין. בית משפט השלום נתן את דעתו לכלל השיקולים הנוגעים בדבר, ובין היתר לנסיבות ביצוע העבירות ולנסיבותיו האישיות של המבקש, והוציא תחת ידו עונש ראוי ומאוזן. לא מצאתי גם מקום להתערב בהחלטתו של בית משפט השלום שלא להפנות את המבקש לשירות המבחן לקבלת תסקיר בעניינו. אשר על כן, בדיון קבע בית המשפט המחוזי, כי אין מקום לערכאת ערעור להתערב בעונש אשר הושת על המבקש. ביתר שאת אמורים הדברים, שעה שמדובר בערכאת ערעור "בגלגול שלישי".

9. אשר על כן, דין הבקשה להידחות. על המבקש להתייצב לשאת בעונש המאסר בפועל שהוטל עליו ביום 3.4.2016, עד השעה 10:00, בבית סוהר "קישון", או על פי החלטת שירות בתי הסוהר, כשברשותו תעודת זהות או דרכון. על המבקש לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיין מוקדם, עם ענף אבחון ומיין של שירות בתי הסוהר, בטלפונים: 08-9787377 או 08-9787336.

ניתנה היום, ג' באדר ב' התשע"ו (13.3.2016).

ש ו פ ט
